

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО НАПИСАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ СПЕЦІАЛЬНА ОСВІТА**

*для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за
спеціальністю 016 Спеціальна освіта*

Житомир-2022
Вид-во ЖДУ ім. І. Франка

*Рекомендовано до друку Вченою Радою Житомирського
державного університету імені Івана Франка
(протокол №3 від 4 лютого 2022 року).*

Рецензенти:

Лемещук Марина – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри спеціальної та інклюзивної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Мухіна Людмила – кандидат психологічних наук, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова.

Портницька Наталія – кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри соціальної та практичної психології Житомирського державного університету імені Івана Франка.

М 54 Методичні рекомендації до написання курсових робіт за спеціальністю Спеціальна освіта / уклад. Г. М. Хворова, К.П. Гавриловська, Л.О. Котлова, А.В. Шаюк, Н.М. Шикирава. Житомир : ЖДУ імені Івана Франка, 2022. 43 с.

Методичні рекомендації до написання курсових робіт за спеціальністю Спеціальна освіта мають на меті надати здобувачам вищої освіти практичну допомогу у виконанні й оформленні курсових робіт за фахом. Методичні рекомендації містять загальні вимоги до структури курсової роботи, методичні вказівки до виконання її основних розділів та оформлення, організацію процесу підготовки та порядок захисту. Методичні рекомендації можуть стати в нагоді здобувачам вищої освіти спеціальності 016 «Спеціальна освіта», викладачам закладів вищої освіти.

ЗМІСТ

Основні вимоги до курсових робіт

1	Загальні положення	4
.		
2	Структура курсової роботи.	7
.		
3	Вимоги до змісту курсової роботи.	7
.		
4	Вимоги до оформлення курсової роботи.	13
..		
5	Процес проведення курсового дослідження.	18
.		
6	Робота над літературними джерелами	19
.		
7	Перевірка, захист та оцінювання курсової роботи.	20
.		

Додатки

Додаток 1. Зразок титульного аркуша.	28
.	
Додаток 2. Зразок оформлення змісту.	29
.	
Додаток 3. Зразок оформлення умовних скорочень та символів . .	31
.	32
Додаток 4. Зразок оформлення вступу	
.	
Додаток 5. Кліше і звороти, рекомендовані для презентації результатів теоретичної частини дослідження	35
.	
Додаток 6. Кліше і звороти, рекомендовані для презентації результатів практичної частини дослідження	36
..	
Додаток 7. Зразок оформлення бібліографії	37
..	
Додаток 8. Відгук на курсову роботу.....	41
Додаток 9. Акт перевірки на унікальність тексту курсової роботи	42
Список використаних джерел та літератури.	43

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО КУРСОВИХ РОБІТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Вимоги до курсової роботи здобувачі вищої освіти спеціальності Спеціальна освіта Житомирського державного університету імені Івана Франка розроблено з урахуванням Закону України «Про вищу освіту» та Положення про курсову роботу здобувачів Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Курсова робота – це самостійне навчально-наукове дослідження здобувача вищої освіти, яке виконується з певного курсу або з окремих його розділів. Виконання курсової роботи пов'язане з поглибленим вивченням теорії, систематизацією раніше здобутих знань і поповненням їх у процесі практичного вирішення поставлених завдань. Виконання курсової роботи передбачає вироблення навичок самостійної роботи з навчальними джерелами та науковою літературою, оволодіння методикою досліджень, допомагає систематизувати здобуті теоретичні знання з вивченої дисципліни, перевірити якість цих знань.

Виконання курсової роботи сприяє формуванню таких *компетентностей здобувачів (згідно ОПП «Спеціальна освіта (Логопедія)»*:

ЗК-3. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК-6. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.

ЗК-7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

СК-1. Усвідомлення сучасних концепцій і теорій функціонування, обмеження життєдіяльності, розвитку, навчання, виховання і соціалізації осіб з особливими освітніми потребами.

СК-8. Готовність до діагностико-консультативної діяльності.

СК-9. Здатність застосовувати теоретичні, емпіричні методи психолого-педагогічного дослідження, статистичні методи обробки отриманої інформації, визначати достовірність результатів дослідження.

Програмні результати навчання:

РН1. Знати сучасні теоретичні основи спеціальної освіти відповідно до спеціалізації, застосовувати методи теоретичного та експериментального дослідження у професійній діяльності, релевантні статистичні методи обробки отриманої інформації, узагальнювати результати дослідження.

РН2. Здійснювати пошук, аналіз і синтез інформації з різних джерел для розв'язування конкретних задач спеціальної та інклюзивної освіти.

РН3. Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування, обмеження життєдіяльності у контексті професійних завдань.

РН4. Застосовувати для розв'язування складних задач спеціальної освіти сучасні методи діагностики психофізичного розвитку дітей, критично оцінювати достовірність одержаних результатів оцінювання, визначати на основі їх інтерпретації особливі освітні потреби дітей та рекомендації щодо

створення найоптимальніших умов для здобуття освіти.

РН5. Розуміти принципи, методи, форми та сутність організації освітньо-корекційного процесу в різних типах закладів

РН8. Організовувати і здійснювати психолого-педагогічне вивчення дітей з особливостями психофізичного розвитку, діагностико-консультативну діяльність.

РН10. Здійснювати спостереження за дітьми з психофізичними порушеннями (інтелекту, мовлення, зору, слуху, опорно-рухових функцій тощо), реалізовувати корекційно-педагогічну роботу з урахуванням їхніх психофізичних, вікових особливостей, індивідуальних освітніх потреб, можливостей та здібностей.

РН15. Застосовувати у професійній діяльності сучасні універсальні та спеціалізовані інформаційні системи та програмні продукти; бібліотечні ресурси та технології, зокрема електронні; спеціальну апаратуру та інструменти.

РН18. Розуміти і реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності вільного демократичного суспільства, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

Мета виконання курсової роботи – демонстрація здобувачами рівня оволодіння навичками самостійного аналізу наукової літератури, розробки дослідницької програми, підбору та реалізації дослідницьких процедур, аналізу, інтерпретації та представлення отриманих результатів, а також їх застосування при вирішенні конкретних науково-практичних завдань.

Завдання написання курсової роботи:

- удосконалення навичок роботи з літературними джерелами;
- закріплення вмінь визначати предмет і об'єкт дослідження;
- розвиток умінь будувати й проводити самостійне дослідження;
- освоєння найбільш відомих у практиці методик та технік;
- набуття вмінь працювати з різною категорією клієнтів.

Види курсових робіт:

- теоретичні (оволодіння навичками роботи з науковою літературою, методиками корекційно-реабілітаційної та логопедичної роботи, довідниками, державними стандартами, електронними базами даних та ін.);

- експериментальні (закріплення навичок із розв'язання експериментальних задач, корекції порушень соціальної, пізнавальної, мовленнєвої діяльності) складаються з 2 частин: теоретичної та практичної (експериментальної).

Курсова робота виконується відповідно до напрямів наукових і прикладних досліджень і має засвідчити: рівень професійної підготовки здобувача; вміння застосовувати здобуті у вищому навчальному закладі знання для розв'язання практичних завдань; свідоме засвоєння знань та їх систематизацію; наявність у здобувача навичок професійної роботи; здатність критично мислити та вміння аргументувати власну точку зору.

Курсова робота виконується на основі вивчення спеціальної української та зарубіжної літератури, останніх досліджень з обраної теми, а також результатів власних досліджень реального об'єкта з метою вирішення визначених прикладних завдань у сфері майбутньої професійної діяльності.

Курсова робота має бути написана державною мовою, науковим стилем із логічним й аргументованим викладом матеріалу.

Основні етапи підготовки та виконання курсової роботи:

- вибір та затвердження теми;
- складання плану виконання курсової роботи;
- підбір, пошук, аналіз джерел та літератури за темою дослідження;
- формування змісту роботи за планом, написання основних розділів;
- проведення дослідження;
- опрацювання та представлення результатів досліджень;
- оформлення курсової роботи;
- подання курсової роботи науковому керівнику;
- перевірка курсової роботи на унікальність тексту;
- підготовка презентації до захисту;
- захист курсової роботи.

Специфіка курсової роботи ОПП «Спеціальна освіта (логопедія)» полягає в тому, що в процесі її підготовки та захисту здійснюється досягнення як науково-дослідних, так і навчальних цілей. Здобувачі глибоко досліджують певні проблеми спеціальної освіти, корекційної педагогіки, клінічної психології, психодіагностики, логопедії, вчать аналізувати літературу, критично оцінювати її зміст, полемізувати з авторами, висловлювати власні думки, відстоювати їх, робити правильні наукові, теоретичні, практичні висновки, набувають навичок проведення досліджень із використанням сучасних наукових методів.

Слід зауважити, що до курсових робіт висувається ряд **вимог**. Основні з них такі:

- актуальність тематики, відповідність її сучасному стану галузі науки та перспективам її розвитку;
- вивчення та критичний аналіз монографічної й періодичної літератури з теми;
- дослідження та характеристика історії проблеми та її сучасного стану;
- чітке формулювання мети, предмету, методів дослідження;
- дотримання основних вимог до проведення емпіричних досліджень;
- узагальнення результатів, їх обґрунтування, висновки та перспективи подальших досліджень;
- апробація результатів дослідження через публікацію статей у збірнику студентських наукових праць, виступ на конференціях.

2. СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота повинна містити:

- титульний аркуш;
- зміст;
- перелік умовних позначень (за необхідності);
- вступ;
- основну частину (розділи та підрозділи);
- висновки;
- список використаних джерел;
- додатки (за необхідності);
- акт перевірки на унікальність тексту;
- відгук наукового керівника.

3. ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

3.1. Титульний аркуш курсової роботи (Додаток 1)

Титульний аркуш містить відомості, які подаються у такій послідовності:

- назва міністерства;
- найменування вищого навчального закладу, де виконано роботу;
- назва кафедри, за якою закріплений здобувач вищої освіти;
- повні назва документа із зазначення теми та назви курсової роботи відповідно до навчального плану;
- реєстраційний номер та дата здачі;
- курс, номер групи, спеціальність, предметна спеціальність, спеціалізація, освітня програма, прізвище, повне ім'я та по батькові здобувача у родовому відмінку;
- вчене звання, науковий ступінь, прізвище, повне ім'я та по батькові наукового керівника;
- оцінка за 100-бальною, університетською шкалою та шкалою ЄКТС;
- члени комісії (підпис, вчене звання, науковий ступінь, власне ім'я, прізвище);
- місто та рік виконання курсової роботи.

3.2. ЗМІСТ (Додаток 2)

Зміст подають на початку роботи. Він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів (якщо вони мають заголовок), зокрема: вступу, заголовків розділів, висновків до розділів, загальних висновків, списку використаних джерел та літератури, додатків тощо.

3.3. ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ (за необхідності) (Додаток 3)

Перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів може бути поданий в роботі (якщо вжита специфічна термінологія, а також використано маловідомі скорочення, нові символи, позначення і та ін.) у вигляді окремого списку, який розміщують перед вступом.

Перелік треба друкувати двома колонками, в яких зліва за абеткою наводять скорочення, справа – їх детальне розшифрування.

Якщо в роботі спеціальні терміни, скорочення, символи, позначення тощо повторюються менше трьох разів, їх не включають до переліку, а розшифровку наводять у тексті при першому згадуванні.

3.4. ВСТУП

Вступ розкриває сутність і стан наукової проблеми та її значущість, підстави і вихідні дані для розробки теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження.

Далі подають загальну характеристику роботи в рекомендованій нижче послідовності:

Актуальність теми дослідження.

Перший крок у обґрунтуванні актуальності – характеристика проблемної ситуації. У логіці наукового знання під проблемою розуміється питання, для вирішення якого поки немає накопичених знань, тому потрібні певні теоретичні і практичні дії, спрямовані на те, щоб це питання було вирішеним. Таким чином, вибір проблеми має бути обґрунтований тим, що її рішення послужить кращому пізнанню досліджуваного явища (у цьому проявляється новизна проблеми) і тим, що її вирішення допоможе владнати питання, яке стоїть перед суспільством (її актуальність).

Характеристика проблемної ситуації має бути дана дуже коротко, стисло, зрозуміло; зі наведенням доказів доцільності втручання фахівців у вирішення даної проблемної ситуації.

Також у процесі обґрунтування актуальності проблеми дослідження слід означити вже наявні спроби її вирішення. Варто назвати прізвища дослідників, які присвятили свої роботи досліджуваній проблемі, а також, поряд із кожним прізвищем в круглих дужках вказати напрям дослідження. Зверніть увагу, прізвища учених, на яких Ви посилаєтесь при висвітленні актуальності, мають бути перераховані в алфавітному порядку. Ініціали автора мають йти поряд з його прізвищем, а не переноситись на наступну стрічку.

Мета дослідження.

Мета дослідження – це те, заради чого проводиться дослідження, вона орієнтує дослідника на кінцевий результат і визначає характер роботи – теоретико-емпіричний або прикладний. Не слід формулювати мету як “Дослідження...”, “Вивчення...”, тому що ці слова вказують на засіб досягнення, а не на неї саму. Мета звичайно тісно переплітається з назвою курсової роботи і повинна чітко вказувати, яка проблема в ній розв’язується.

Завдання дослідження.

Визначення мети дослідження дозволяє далі упорядкувати процес наукового пошуку у вигляді послідовності вирішення основних та додаткових завдань, тобто мета дослідження конкретизується в завданнях дослідження. Вони показують нам весь шлях дослідження, визначають те, що ми маємо зробити, щоб досягнути мети (одночасно підказують процедуру дослідження). Іншими словами – задачі описують певні кроки, які ведуть нас до мети.

Основне завдання дослідження відповідає його цільовій установці, додаткові завдання можуть бути поставлені для підготовки розв'язання проблеми в подальших дослідженнях (наприклад, перевірка побічних гіпотез, не пов'язаних з проблемою дослідження, що проводиться зараз) або ж для вирішення якихось методичних питань (наприклад, додаткова апробація нової методики і т.п.).

Завдання дослідження можуть включати в себе наступні елементи:

- 1) вирішення певних теоретичних питань, які входять у загальну проблему дослідження (наприклад, виявлення сутності поняття, явища, процесу, подальше вдосконалення його визначення);
- 2) всебічне вивчення практики вирішення конкретної проблеми, виявлення її сучасного стану, труднощів, їх причин;
- 3) обґрунтування необхідної системи заходів для вирішення проблеми.

Звичайно, коло завдань дослідження залежить від можливостей самого дослідника, рівня його фахової підготовки і попереднього досвіду наукової роботи, наявності часу. Зазвичай, кількість основних завдань дослідження не має перевищувати 4 та відповідає розділам курсової роботи, у кожному розділі дослідник має продемонструвати процес розв'язання даного завдання, коротко підсумувати його результати.

Мета й завдання роботи повинні бути чітко сформульованими та відображати тематику дослідження.

Об'єкт дослідження.

Об'єкт дослідження курсової роботи – це процеси або явища, що породжують проблемну ситуацію і обрані для дослідження.

Об'єктом можуть виступати різні психологічні та соціально-психологічні процеси (соціалізація, адаптація, розвиток групи і т.д.), явища і т.д.

Предмет дослідження.

Предмет дослідження курсової роботи – це ті властивості, сторони, особливості об'єкту, які підлягають вивченню в даному дослідженні. Зазвичай предмет дослідження пов'язаний безпосередньо з центральним питанням проблеми.

Одному і тому ж об'єкту можуть відповідати декілька різних предметів дослідження. Об'єкт і предмет повністю співпадають, якщо перед дослідником стоїть завдання пізнання всіх закономірностей функціонування даного об'єкту.

Формулюючи об'єкт, треба означити ту реальність, яка розглядається. Предмет визначає аспект розгляду, дає уявлення про те, які нові відношення,

властивості, аспекти і функції об'єкта розкриваються. Іншими словами, об'єктом виступає те, що досліджується, а предметом – те, що в цьому об'єкті дістає наукове пояснення.

Правильне, науково обґрунтоване визначення об'єкта дослідження – це не формальна, а суттєва, змістовна наукова дія, що покликана зорієнтувати самого дослідника на виявлення місця і значення предмета дослідження в більш цілісному і широкому понятті, яким є об'єкт дослідження. Але буде недостатнім тільки визначити і назвати об'єкт дослідження. Потрібно обов'язково дати йому змістовну характеристику, бо спираючись на неї можна забезпечити більш цілісний підхід до характеристики і вивчення основного предмета дослідження.

Визначення теми, об'єкта і мети дослідження складає по своїй суті нерозривний процес. Об'єкт і предмет як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове.

Гіпотеза дослідження (зазначають у експериментальних курсових).

У результаті попереднього аналізу об'єкту (предмету) можуть бути сформульовані наукові гіпотези, спрямовані на встановлення певних залежностей між емпіричними даними.

Можна сформулювати загальні правила, яким має відповідати кожна гіпотеза.

Гіпотеза має:

- відповідати вихідним теоретичним принципам дослідження, бути обґрунтованою;
- містити поняття, які отримали емпіричну інтерпретацію;
- бути доступною для перевірки у процесі дослідження, тобто має бути сформульована таким чином, щоб бути доведеною (чи відхиленою) при існуючому рівні теоретичних знань, методичної озброєності і практичних можливостей дослідження;
- бути точно і однозначно сформульована, тому ні в якому разі не повинна містити великої кількості можливих припущень та обмежень.

Якщо в ході дослідження виявилось, що гіпотеза не підтвердилася або ж, що ймовірніше, не повністю підтвердилася, не треба впадати у відчай. У межах курсових робіт з елементами емпіричного дослідження, коли емпірична гіпотеза майже повністю співпадає з концептуальною, повне її підтвердження є логічним та очікуваним. Але, коли з концептуальної гіпотези формується декілька емпіричних і всі вони знайшли підтвердження у дослідженні, зазвичай можна говорити про очевидність отриманих результатів, що ставить під сумнів новизну дослідження. Пам'ятайте, що в науці негативний результат – це також результат, який має певну ціну. Він дозволяє побудувати нову модель досліджуваного явища, висунути нові гіпотези і провести нові дослідження, які вже дадуть остаточні відповіді на поставлені запитання. Тому негативний результат треба обґрунтувати, пояснити та поставити завдання подальших досліджень даної проблеми.

Методи дослідження.

У методах досліджень розкривається спосіб отримання достовірних наукових знань, умінь та практичних навичок у різних сферах діяльності. Надається характеристика вибірки досліджуваних, описується організація дослідження.

При написанні курсової роботи використовуються наступні методи дослідження:

- *методи теоретичних досліджень* (історичний метод, системний підхід, аналіз науково-теоретичної літератури з проблеми, абстрагування, ототожнення, моделювання, аналіз, узагальнення);
- *методи емпіричних досліджень* (тестування, опитування, інтерв'ю, контент-аналіз тощо);
- *методи математичної статистики* (кореляційний, факторний аналіз).

Практичне значення.

Практичне значення має містити результати самостійно проведених досліджень, що можуть бути впроваджені в психолого-педагогічній практиці. Слід вказати ким і де саме можуть бути використані результати дослідження.

Апробація роботи.

Апробація роботи містить відомості щодо застосування на практиці чи висвітлення на студентських наукових конференціях результатів дослідження. Слід особливу увагу звернути на точні назви всіх конференцій, вказати назви міст та дати проведення. ***Зверніть увагу:*** обов'язкова участь щонайменше в одній конференції для здобувачів освіти, які претендують на високу оцінку.

Публікації.

Зазначається кількість публікацій автора з досліджуваної теми, а також наводиться бібліографія публікації. ***Зверніть увагу:*** має бути не менше однієї публікації (тези, статті) для здобувачів, які претендують на високу оцінку.

Структура та обсяг роботи.

Короткий опис роботи із зазначенням кількості сторінок.

Обсяг вступу, як правило, не повинен перевищувати 2-3 сторінок. Остаточне редагування вступної частини роботи доцільно виконувати на завершальній стадії дослідження, коли проблема постає перед автором у повному обсязі.

3.5. Основна частина

Основна частина курсової роботи складається з розділів (теоретичний та практичний) і підрозділів, які мають бути взаємопов'язані, а матеріал – викладеним послідовно і логічно із критичним аналізом теоретичних положень, статистичних даних, інформації різноманітного характеру. Розділи та підрозділи курсової роботи повинні за своєю назвою, структурою, змістом відповідати завданням дослідження означеної проблеми. При роботі над рукописом необхідно звернути увагу і на таке питання, як розбивка тексту на абзаци. Кожен абзац повинен містити в собі певну думку, виражену однією або кількома фразами чи реченнями.

У першому теоретичному розділі студент здійснює теоретичний аналіз проблеми дослідження: стан досліджуваної проблеми в сучасній психолого-

педагогічній літературі та побудову понятійно-логічної схеми або теоретичної моделі. Проводиться аналітичний огляд літературних джерел з предмета дослідження, критично аналізуються різні погляди, здійснюється їх класифікація, обґрунтовуються основні фактори впливу на стан і розвиток досліджуваного об'єкта, тощо. Для констатації та обґрунтування теоретичних висновків та тенденцій доцільно використовувати дані, опубліковані у відповідних енциклопедіях, монографіях, довідниках, періодичних та інших вітчизняних і зарубіжних виданнях. У тексті роблять посилання на цитовану літературу. Згідно з вимогами до наукових робіт теоретичний виклад не повинен перевищувати 1/3 загального обсягу роботи.

Другий розділ містить результати емпіричного дослідження, які систематизуються і аналізуються, порівнюються з результатами інших дослідників. На основі аналізу визначаються тенденції і закономірності розвитку досліджуваних явищ, надаються рекомендації щодо їх практичного використання. При написанні розділу застосовуються методи математичної статистики, вибір яких залежить від стратегій дослідження. У даному розділі здійснюється інтерпретація отриманих результатів. Рекомендації випливають із результатів емпіричних досліджень і мають чіткі та достатньо вузько окреслені межі застосування.

Кожен розділ завершується стислими висновками, які узагальнюють результати викладеного.

3.6. Висновки

У висновках курсової роботи рекомендується підвести підсумки проведеного дослідження, викласти основні практичні результати, що одержано.

Формулювання висновків повинно базуватися відповідно до поставлених завдань на матеріалах основної частини роботи. Для формулювання висновків та ґрунтовних пропозицій рекомендується апробація основних положень дослідження.

Обсяг висновків у курсовій роботі, зазвичай, не перевищує 2 сторінки.

Висновки – це судження, які логічно випливають із завдань дослідження. Саме тому в наукових роботах кількість висновків відповідає кількості завдань, що були сформульовані на початку дослідження. Висновки є тією частиною наукового дослідження, яка виносяться дослідником на прилюдний захист.

Основні вимоги до висновків:

1. Відповідність висновків завданням, визначеним у науковому апараті. Висновки можна нумерувати.
2. Чіткість.
3. Конкретність.
4. Лаконічність.
5. Переконливість.

У висновках необхідно наголосити на тому, що мету дослідження досягнуто, а всі поставлені завдання вирішено.

Список використаних джерел та літератури.

До списку використаних джерел та літератури (25-30) найменувань слід включати джерела, на які у тексті є посилання, а також ті, які використано при викладі конкретних положень. Список складається із наукової, навчально-методичної та спеціальної літератури, фахових видань, інформаційних ресурсів Інтернету.

Недостатня кількість джерел може свідчити про поверховість дослідження, а надмірність джерел – про компілятивний характер роботи.

До списку джерел входять: нормативно-правові документи, публікації наукового керівника, які засвідчують його компетентність у даній проблемі, праці провідних спеціалістів у даній галузі, публікації автора роботи (якщо вони є), найсучасніші публікації у контексті теми дослідження (за останні 5 років). Список оформлюється згідно вимог опису джерел ДСТУ 8302:2015 (наказ МОН №40 від 12.01.2017 р.) (Додаток 4).

3.7. Додатки

У додатках наводяться допоміжні матеріали: опис громіздких методик, таблиці, де підсумовані емпіричні дані, зразки планів-конспектів, заняття, дидактичний матеріал, статистичні розрахунки, рисунки тощо. На всі додатки має бути посилання в тексті роботи. Кожен з додатків повинен мати назву та нумерацію.

Рекомендований обсяг курсової роботи – 30-40 сторінок. До цього обсягу не включають список використаних джерел та додатки. Допускається відхилення в межах $\pm 10\%$.

4. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Загальні вимоги

Курсова робота виконується українською мовою і укладається відповідно до вимог МОН України щодо оформлення кваліфікаційних робіт здобувачів.

Вимоги до оформлення основного тексту та використаних джерел.

Оформлення курсової роботи має відповідати загальним вимогам до наукових робіт згідно і державним стандартом ДСТУ 3008-95 «Документація. Звіти у сфері науки та техніки» Структура і правила оформлення».

Текст курсової роботи набирають на комп'ютері через 1,5 міжрядкові інтервали (29-30 рядків на сторінці), друкують за допомогою принтера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм); шрифт текстового редактора - Word Times New Roman, розмір 14 мм. Поля: зліва - 30 мм, справа - 10 мм, зверху і знизу - 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, щільність тексту - однаковою.

Текст основної частини курсової роботи поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти.

Кожну структурну частину роботи починають з нової сторінки. Заголовки структурних частин роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ»,

«ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту по центру сторінки (без крапки).

ЗМІСТ має відповідати плану роботи. На сторінці зі змістом навпроти кожної складової курсової роботи проставляються номери сторінок, які вказують на початок викладення матеріалу.

Нумерація. Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, додатків, рисунків, таблиць подають *арабськими цифрами* без знака №.

Нумерація сторінок курсової роботи має бути наскрізною (включно з ілюстраціями) і проставлятися у правому нижньому куті аркуша без крапки.

Першою сторінкою є титульний аркуш, який входить до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші та аркуші змісту номер сторінки не ставиться. Нумерація сторінок проставляється, починаючи зі «ВСТУПУ».

Текст *основної частини* курсової роботи поділяють на розділи та підрозділи. Кожний розділ починають з нової сторінки.

Складові дипломної роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ» не нумерують.

Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», без крапки, а потім друкують заголовок розділу великими літерами.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номеру підрозділу, між якими ставлять крапку. Наприкінці номера підрозділу ставиться крапка. Наприклад: «2.3.» (третій підрозділ другого розділу), за якою у тому ж рядку зазначають заголовок підрозділу. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Наприкінці заголовка крапки не ставлять. Відстань між заголовком (за виключенням заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 2 інтервали.

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: «1.3.2.» (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок пункту. Пункт може не мати заголовка. Підпункти нумерують у межах кожного пункту за такими ж правилами, як пункти.

Оформлення посилань на інформаційні джерела. Під час роботи з різними джерелами науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст, оскільки найменше скорочення може спотворити зміст, викладений автором. Посилання в тексті на джерела наводять у квадратних дужках із зазначенням джерела та сторінки. Перша цифра у квадратних дужках відповідає номеру джерела у списку використаних джерел, друга - номеру сторінки (наприклад, [32, 85]).

Наприкінці курсової роботи наводиться *список використаних джерел та літератури*. До цього списку включаються публікації вітчизняних і зарубіжних авторів, на які є посилання в роботі. Всі джерела вказуються тією мовою, якою вони видані.

Оформлення допоміжних матеріалів. Допоміжними матеріалами є: *ілюстрації* (схеми, діаграми, графіки, креслення тощо), *формули, таблиці, додатки*.

Ілюстрації (схеми, графіки, карти) і таблиці необхідно подавати в роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, які розмішені на окремих сторінках роботи, включають до загальної нумерації сторінок.

Ілюстрації позначають словом “Рис.” і нумерують послідовно в межах розділу, за виключенням ілюстрацій, поданих у додатках. Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка.

Наприклад:

Рис. 1.2. (другий рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо в роботі подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами.

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) в межах розділу. В правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис “Таблиця” із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: „Таблиця 1.2” (друга таблиця першого розділу). Якщо в роботі одна таблиця, її нумерують за загальними правилами.

При переносі частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово „Таблиця” і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова „Продовження табл.” і вказують номер таблиці, наприклад: „Продовження табл. 1.2”.

Примітки до тексту і таблиць, в яких вказують довідкові і пояснювальні дані, нумерують послідовно в межах однієї сторінки. Якщо приміток на одному аркуші декілька, то після слова „Примітки” ставлять двокрапку, наприклад:

Примітки:

1...

2...

Якщо є одна примітка, то її не нумерують і після слова „Примітка” ставлять крапку.

Таблиці.

Цифровий матеріал, як правило, повинен оформлюється у вигляді таблиць.

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву і слово „Таблиця” починають з великої літери. Назву не підкреслюють.

Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті таким чином, щоб її можна було читати без повороту переплетеного блоку роботи або з поворотом за годинниковою стрілкою. Таблицю з великою з кількістю рядків можна переносити на інший аркуш. При перенесенні таблиці на інший

аркуш (сторінку) назву вміщують тільки над її першою частиною.

Наприклад:

Рис. 1.1. Класифікація конфліктів за А. Я. Анщуповим

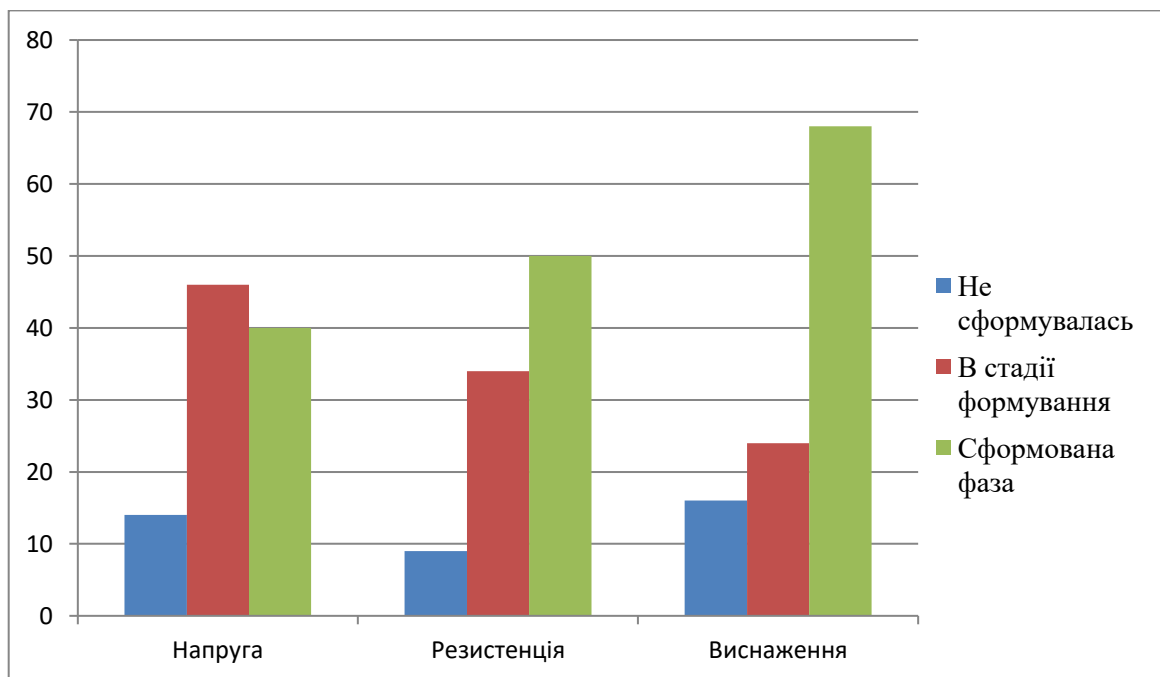

Рис 1.5. Показники сформованості фаз емоційного вигорання жінки

Таблиця 1.1.

Підходи до визначення конфлікту
(за матеріалами узагальнення літературних джерел)

Термін	Визначення	Автор
К О Н Ф Л І К Т	(від лат. conflictus – зіткнення) – зіткнення різноспрямованих сил (інтересів, цінностей, поглядів, позицій, думок) суб’єктів взаємодії.	Г.В.Ложкін, Н.І.Пов’якель.
	суперечність, яка важко вирішується і пов’язана з гострими емоційними переживаннями.	К.К.Платонов.
	конфліктна ситуація плюс інцидент.	В.А.Шейнов.
	це суперечність, яка виникає між людьми у зв’язку з вирішенням тих або інших питань соціального й особистого життя.	В.М.Нагаєв.
	прагнення однієї сторони утвердити свою позицію, а інша сторона протестує проти неправильної оцінки її діяльності.	А.Я.Анцупов.

Посилання на ілюстрації роботи вказують порядковим номером ілюстрації, наприклад: „рис. 1.2.”

На всі таблиці роботи повинні бути посилання в тексті, при цьому слово „таблиця” в тексті пишуть скорочено, наприклад: „... в табл. 1.2.” У повторних посиланнях на таблиці та ілюстрації треба вказувати скорочено слово „дивись”, наприклад: „див. табл.1.3.”

Додатки оформляють як продовження роботи на наступній її сторінках, розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті. Кожний такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Він повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово „Додаток 1” і номер, що позначає додаток.

Оформлена курсова робота подається в деканат факультету не пізніше як за два тижні до захисту.

5. ПРОЦЕС ПРОВЕДЕННЯ КУРСОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Процес проведення курсового дослідження починається з вибору наукового керівника та теми роботи.

Безпосереднє керівництво за виконанням робіт здійснюється науковим керівником із числа професорсько-викладацького складу кафедри.

Тематика курсових робіт щорічно розробляється викладачами кафедри й пропонується студентам для розгляду. Проте студенти самі можуть запропонувати тему роботи, виходячи з її актуальності, відповідності своїм науковим інтересам та сучасного стану розвитку наукових досліджень, визначальних для обраної проблеми.

Тема курсової роботи має відображати основну ідею, завдання, положення, які необхідно дослідити. Критерієм вибору теми дослідження є її актуальність щодо сучасних тенденцій розвитку психології у певній сфері діяльності.

У назві теми зазначається проблема, дослідження якої представлене у роботі. Назва теми повинна бути чіткою, лаконічною та містити однозначне тлумачення досліджуваної проблеми.

Узгодження і кінцеве формулювання теми відбуваються в процесі консультацій з науковим керівником.

Починаючи роботу, здобувач повинен розподілити свій час, спланувати його. Для орієнтації наукових керівників та здобувачів, що виконують курсову роботу, пропонується наступний графік контролю за ходом підготовки роботи до захисту (див. табл. 1)

Таблиця 1

План проведення курсового дослідження

№	Заходи	Термін виконання
1	Обрати наукового керівника. Ознайомитися з методичними рекомендаціями з написання курсової роботи.	
2	Скласти бібліографію з проблеми дослідження. Розробити структуру (план) роботи	
3	Підготувати вступ	
4	Підготувати теоретичний аналіз проблеми, яка вивчається (розділ 1 курсової роботи)	
5	Підготувати методи та методики дослідження.	
6	Провести дослідження та підготувати 2 розділ (аналіз та інтерпретація отриманих результатів)	
7	Оформити висновки, список використаних джерел та літератури, додатки. Здати готову зшити роботу на вчитку науковому керівнику.	
8	Внести правки в роботу з урахуванням рекомендацій наукового керівника.	

9	Пройти перевірку на унікальність тексту.	
10	Здати роботу у деканат.	
11	Підготувати презентацію. Написати текст виступу для захисту.	

Практика підтверджує безсумнівну доцільність складання такого графіка контролю. Він дисциплінує виконавця, лімітує термін, відведений на підбір літератури з теми і її вивчення, організацію та проведення дослідження, аналіз отриманих результатів, літературне й технічне оформлення роботи та підготовку її до захисту.

Пам'ятайте, що до консультації з науковим керівником слід готуватись, консультацію можна отримати з приводу ЧОГОСЬ. Якщо Ви нічого не зробили, не прочитали жодної наукової праці з обраної проблеми, у Вас немає ніякого тексту, то Ви не матимете жодного результату від консультації з науковим керівником. Науковий керівник може надавати рекомендації щодо добору літератури, методів і методик емпіричного дослідження, довідкових, статистичних матеріалів; він проводить систематичні, передбачені розкладом бесіди та консультації; оцінює зміст виконаної роботи як частинами, так і в цілому; дає згоду на подання роботи до захисту.

Затвердження теми курсової роботи, призначення наукового керівника відбувається на засіданні кафедри.

6. РОБОТА НАД ЛІТЕРАТУРНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ

Для складання бібліографії з теми наукової роботи здобувач використовує наявні в бібліотеках систематичні каталоги, в яких назви праць розташовані за галузями знань; алфавітні каталоги, в яких картки на книги розташовані в алфавітному порядку прізвищ авторів; предметні каталоги, що містять назви творів з конкретних проблем і спеціальностей; а також бібліографічні довідникові видання (покажчики по окремих темах і розділах), виноски і посилання в підручниках, монографіях, енциклопедичних словниках та ін. Для підбору періодичної літератури слід звернутися до покажчиків статей, опублікованих протягом календарного року і розміщених у кінці останнього номера журналу за кожен рік видання.

Складений здобувачем список літератури, необхідної для вивчення під час роботи над темою, погоджується з керівником, після цього виявляють її наявність у бібліотеках університету, міста, інших міст.

Керуючись складеним списком літературних джерел, здобувач приступає до їх вивчення. У бібліографічні картки вносяться короткі анотації літературних джерел, в яких відзначаються основні питання, що розглядаються, та висновки. Після попереднього ознайомлення з літературними джерелами і складання студентом особистої невеликої бібліографічної картотеки з теми, слід приступати до більш глибокого їх опрацювання на основі повторного читання.

При сприянні керівника студент визначає послідовність ґрунтовного вивчення літератури. У процесі повторного читання виділяються та усвідомлюються головні думки й основні положення, що пропонуються автором книги або статті, проводиться їх аналіз.

Читаючи наукові праці, студент навчається правильно їх занотовувати, що згодом дасть можливість використовувати цей матеріал і в подальшій творчій роботі. Передусім потрібно виробити звичку оформляти на спеціальних картках прочитані роботи. З одного боку такої картки записується прізвище та ініціали автора, назва роботи, час і місце її видання, обсяг у сторінках. На зворотньому боці стисло записується все, що зацікавило студента у прочитаній праці. При цьому завжди потрібно залишати невеличке поле, на якому потім можна робити додаткові помітки.

7. ПЕРЕВІРКА, ЗАХИСТ ТА ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота подається науковому керівникові для перевірки у строки, визначені у завданні на виконання курсової роботи (зазвичай, за 4-3 тижні до захисту).

Курсові роботи, які за висновком наукового керівника заслуговують позитивної оцінки, допускаються до захисту. При необхідності вони допрацьовуються згідно зауважень наукового керівника, а потім передаються на перевірку на унікальність.

За результатами перевірки науковий керівник подає на кафедру відгук (Додаток 5) та акт перевірки на унікальність тексту (Додаток 6) курсової роботи. У випадку негативного відгуку курсова робота повертається здобувачу на доопрацювання.

Рекомендовані показники оригінальності текстів для курсових робіт:

- більше 80% текст роботи є оригінальним (несуттєвий об'єм запозичень);
- від 60% до 80% оригінальність тексту задовільна (несуттєвий об'єм запозичень), проте слід переконатися у наявності і правильному оформленні цитувань та посилань на використанні джерела;
- від 40% до 60% письмова робота приймається до розгляду після доопрацювання автором та наявності і правильного оформлення цитувань та посилань на використанні джерела, оскільки має значний об'єм запозичень;
- менше 40% - робота до розгляду не приймається і не може бути рекомендована до друку та захисту.

Захист курсових робіт проходить згідно з графіком, затвердженим кафедрою, за присутності студентів та комісії, до складу якої входять три викладачі, до початку екзаменаційної сесії.

Здобувач вищої освіти готує для виступу доповідь та презентацію до неї. Під час привселюдного захисту він доповідає і демонструє основні положення результатів дослідження, відповідає на запитання членів комісії та інших присутніх на захисті фахівців.

Захист курсової роботи відбувається у наступному порядку:

1. Виступ автора (до 5 хвилин), в якому доцільно висвітлити такі питання:

- актуальність теми дослідження та її обґрунтування;
- мета, завдання, об'єкт, предмет, методи дослідження;
- елементи новизни в основних розділах курсової роботи;
- висновки та результати дослідження.

2. Відповіді автора на запитання членів комісії та присутніх на захисті студентів.

3. Оцінювання членами комісії змісту та захисту курсової роботи студента.

Доповідь може читатися, але найкращим варіантом є розповідь, що вказуватиме на бездоганне володіння студентом матеріалом.

Готуючи виступ, студенту слід звернути увагу на наступне:

- попередньо прочитати текст доповіді кілька разів уголос;
- дотримуватись норм часу;
- логічно переходити від однієї частини виступу до іншої;
- доповідати у нормальному темпі;
- чітко вимовляти текст;
- слідкувати за своїми жестами;
- підготувати необхідну наочність (таблиці, діаграми, графіки);
- навчитися користуватися технічними засобами навчання, якими обладнана аудиторія.

Після проведення захисту курсової роботи, члени комісії виносять рішення про оцінку роботи. Курсова робота оцінюється за 100 бальною шкалою. Оцінювання здійснюється в два етапи: попереднє оцінювання курсової роботи керівником (ОКК) та оцінювання в ході захисту курсової роботи.

Таблиця 2.

Критерії оцінювання курсової роботи

(Відповідно до Положення про курсову роботу здобувачів вищої освіти Житомирського державного університету імені Івана Франка)

Елементи роботи, що підлягають оцінюванню	Критерії оцінювання	Максимальна кількість балів
Оцінювання курсової роботи керівником (ОКК): 100 балів		
1. Своєчасне подання завершеної роботи в деканат факультету/дирекцію навчально-наукового інституту.		14

2.Якість написання у тому числі:		86:
Зміст	Наявність всіх структурних компонентів, стиль формулювання, відповідність поставленим завданням та назві роботи.	8
Вступ	– Актуальність і постановка проблеми (виявлення суперечностей, які зумовили актуальність проблеми); – рівень розробки проблеми (констатація наявності досліджень з проблеми); – об'єкт, предмет, мета, завдання (чіткість формулювання, логічність, відповідність і взаємовідповідність); – методи дослідження, їх відповідність меті та завданням; – теоретичне і практичне значення (логіка формулювання).	14
Основна частина	– Глибина розкриття завдань дослідження; – доцільність і рівень використання джерел; – відповідність дослідницького матеріалу плану курсової роботи; – логіка викладу матеріалу; – наявність науково грамотно сформульованих власних думок, відповідність науковому стилю; – використання методів, задекларованих у вступі; – відповідність змісту сучасним науковим дослідженням з обраної проблеми.	30
Висновки	– Відповідність логіки побудови висновків поставленим меті та завданням; – адекватність та обґрунтованість висновків.	14
Список використаних джерел та літератури	– Кількість літературних джерел; – наявність сучасних актуальних джерел з досліджуваної проблеми (журнальні публікації за останні 5 років); – відповідність оформлення списку використаних джерел та літератури бібліографічним вимогам.	10
Оформлення роботи	Відповідність вимогам до оформлення курсових робіт (шрифт, обсяг, цитування та посилання на джерела, таблиці, рисунки, додатки тощо).	10
Оцінювання курсової роботи в ході захисту (ОКЗ): 100 балів		
3.Захист роботи	– Логічне та аргументоване викладання матеріалу;	20

	– Відображення результатів дослідження у наочних засобах, якість мультимедійної презентації;	50
	– Розуміння та правильні відповіді на запитання членів комісії.	30

При оцінюванні курсової роботи керівником та в ході захисту враховується публікаційна активність студента, який захищає роботу. Оцінка «90» та вище виставляється у разі наявності публікації/ публікацій.

Оцінка за курсову роботу (ОК) визначається, як середнє арифметичне між оцінкою, отриманою за попереднє оцінювання курсової роботи керівником та оцінкою, отриманою здобувачем вищої освіти в ході захисту курсової роботи:

$$OK = \frac{OKK + OKЗ}{2}$$

Де:

ОК – оцінка за курсову роботу;

ОКК – оцінка, отримана за попереднє оцінювання курсової роботи керівником;

ОКЗ – оцінка, отримана здобувачем вищої освіти в ході захисту курсової роботи.

Отримана оцінка за результатами захисту курсової роботи виставляється керівником до електронного журналу, залікової книжки та відомості обліку успішності.

Якщо курсова робота не подана своєчасно в деканат соціально-психологічного факультету без поважної причини, не пройшла перевірку на унікальність тексту, здобувач не з'явився на захист або науковий керівник не рекомендує її до захисту, то здобувач вищої освіти отримує за курсову роботу оцінку «незадовільно». У такому випадку здобувач вищої освіти за рішенням комісії виконує курсову роботу за новою темою або переопрацьовує попередню роботу в термін, визначений деканом факультету.

В інших випадках (хвороба, відрядження тощо) здобувач вищої освіти має право на продовження термінів семестрового контролю.

Таблиця 3.

Шкала оцінювання

За шкалою ECTS	За національною шкалою	За шкалою навчального закладу
A	відмінно	90-100
B	дуже добре	82-89
C	добре	75-81
D	задовільно	67-74
E	задовільно (достатньо)	60-66
FX	незадовільно з можливістю	35-59

	повторного складання	
F	незадовільно з обов'язковим повторним курсом	1-34

У випадку порушення термінів здачі роботи без поважних причин курсова робота не приймається, а студент не допускається до її захисту і це вважається академічною заборгованістю. Ліквідація академічної заборгованості здійснюється аналогічно до інших форм підсумкового контролю. В інших випадках (хвороба тощо) студент має право на продовження сесії.

Основні рекомендації та вимоги до створення презентації до захисту курсової роботи

Основною метою презентації є створення кращих умов для виступу здобувачів під час захисту курсової роботи та підвищення сприйняття результатів захисту членами комісії та присутніми.

При створенні презентації здобувачі вирішують два важливих завдання:

1. Створити короткий анотований конспект свого виступу.
2. Створити допоміжні ефекти для підвищення сприйняття викладеного матеріалу.

До створення презентації необхідно:

- ознайомитися з основними рекомендації з розробки презентації;
- ознайомитися з методиками щодо оформлення малюнків, таблиць, схем та інших візуальних об'єктів;
- вибрати ключові та найважливіші моменти доповіді;
- вибрати стиль презентації та продумати варіанти розміщення різних візуальних об'єктів.

Структура презентації:

Презентація складається з окремих слайдів. Кожен слайд складається з кількох візуальних об'єктів, які можна поділити на такі групи:

- текст;
- табличний матеріал;
- діаграми;
- малюнки та фотографії;
- схеми.

Основні етапи презентації повинні корелювати зі змістом доповіді студента і в кожному окремому випадку можуть мати свої особливості.

При розробці презентації рекомендується дотримуватися наступних рекомендацій.

1. Максимальна кількість слайдів не має перевищувати 10-15 шт.
2. На першому слайді прописується тема роботи, прізвище доповідача та наукового керівника, рік захисту.
3. На другому слайді викладається обґрунтування вибору теми курсової роботи та необхідності її виконання.

4. На наступному слайді визначається головна мета курсової роботи (додатково можливо викласти основні завдання дослідження та шляхи їх вирішення).

5. На наступних слайдах відображаються основні етапи та найважливіші результати курсової роботи.

6. На останніх одному-двох слайдах відображаються загальні висновки, основні результати та рекомендації до впровадження результатів курсової роботи.

Рекомендації до створення презентації:

Створення презентації – справа особлива, що залежить від рис характеру доповідача та аудиторії, перед якою планується робити доповідь. Але бажано при їх створенні враховувати наступні рекомендації:

- використовуйте стандартні шаблони презентації, бо вони вже пророблені дизайнером;
- пам'ятайте, що погляд завжди спускається з правого верхнього кута в лівий нижній кут, тому розміщуйте більш важливі об'єкти у правому верхньому куті, а в лівому нижньому – менш важливі;
- враховуйте умови розділення слайда документа на різні зони;
- урівноважуйте об'єкти відносно «золотої лінії»;
- пам'ятайте, що у перший момент сприйняття увага привертається до кутів слайда;
- притримуйтесь того, що вільна, «невикористана» площа наочної поверхні, може складати до 30%; використана – не більше 70%;
- обережно змінюйте фон і кольорові співвідношення тексту та фону;
- використовуйте короткі текстові описи;
- якомога більше використовуйте схеми, таблиці, діаграми, малюнки;
- не застосовуйте багато об'єктів анімації;
- обережно використовуйте ефект «виповзання» – він надто повільний;
- обережно використовуйте ефект «поява тексту по літерах» – він також суттєво зупинить вашу презентацію;
- обережно використовуйте анімаційні ефекти для «останніх» об'єктів, інакше вони почнуть пересікати попередні та мерехтіти в очах;
- пам'ятайте, що не варто без особливої необхідності застосовувати ефекти до заголовків слайда;
- дотримуйтесь єдиного стилю розміщення об'єктів;
- виберіть певні (однакові) типи ефектів для однакових за суттю об'єктів;
- пам'ятайте: на читання кожних 6 символів потрібно мінімум 1 секунда;
- пам'ятайте: сумарний час «проявлення» слайда не має перевищувати 3-5 секунди, крім випадку, коли вам дійсно необхідно затримати появу об'єкта.

Основні рекомендації до відображення тексту:

- лаконічний текст сприймається краще, ніж текст, перевантажений додатковими елементами;
- в горизонтальній колонці бажано використовувати не більше 40-50 знаків, в тексті з більш довгими рядками важче шукати початок наступного рядка;
- шрифт, що найкраще читається, – 16-20 розміру, через два інтервали, не використовуйте шрифтів менше 10 пунктів;
- корисно зберігати спадкоємність шрифтів і не використовувати більше трьох накреслень;
- виділення (**напівжирний**, *курсив*, ущільнений шрифт) треба використовувати обережно. Надлишок виділених фрагментів може виглядати нав'язливо;
- корисно використовувати короткі абзаци, які містять перевагу над довгими, не розбитими на абзаци текстами;
- текст із обрамленням привертає більш пильну увагу, ніж без нього.

При створенні таблиць для презентації необхідно дотримуватися таких рекомендацій:

- частіше застосовуйте лінії товщиною в 0,5 або 1 пункт;
- не використовуйте ліній товщиною більше 3-4 пунктів;
- не використовуйте більше 3-х стилів ліній у вашій таблиці;
- необхідно уникати оформлення таблиці подвійними лініями;
- застосовуйте центровані абзаци в заголовках таблиці;
- не використовуйте більше двох варіантів заливки осередку таблиці;
- уникайте заливки осередків таблиці сірим кольором (інтенсивність понад 30). Забезпечте зазор між текстом таблиці та її границею не менше 3 пунктів, а краще 6 або 9 пунктів;
- формуйте таблицю так, щоб був виділений тільки один рядок (колонка) з найважливішим результатом.

При створенні діаграм дотримуйтесь таких рекомендацій:

- не зловживайте ефектами об'єкту, інакше ви втратите наочність вашої діаграми;
- використовуйте різноманітні варіанти штриховки;
- виділяйте червоним кольором найважливіший графік;
- використовуйте максимально контрастні кольори для різних графіків (а краще різноманітні штрихи);
- не використовуйте велику кількість графіків на одній діаграмі.
- при виборі кольорів пам'ятайте, що по мірі комфортності /дискомфортності колірні поєднання розташовуються у наступному порядку (за убуванням):

Зона комфортності: синій на білому, чорний на жовтому, зелений на білому, чорний на білому, жовтий на чорному, білий на чорному, зелений на червоному, червоний на жовтому.

Нейтральне сприймання: білий на синьому, червоний на білому, синій на жовтому, оранжевий на чорному, жовтий на синьому, оранжевий на білому, білий на зеленому.

Зона дискомфорності (не рекомендується використовувати):
червоний на зеленому, коричневий на білому, білий на коричневому,
коричневий на жовтому, жовтий на коричневому, білий на червоному, жовтий
на червоному.

ДОДАТКИ

ДОДАТОК 1

Зразок титульного аркуша

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ**

КУРСОВА РОБОТА

**З логопедії та з технологій роботи з дітьми зі складними
порушеннями**

на тему:

**ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТА ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО
СУПРОВОДУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ІЗ ПОРУШЕННЯМИ
МОВЛЕННЯ**

Реєстраційний № _____

Дата здачі _____

Здобувача вищої освіти

2 курсу 26 групи

денної форми навчання

спеціальності 016 Спеціальна освіта

спеціалізації 016.01 логопедія

освітньої програми Спеціальна освіта
(логопедія)

Пилипчук Юлії Олександрівни

Науковий керівник:

доцент, кандидат психологічних наук

Загурська Інна Станіславівна

Оцінка

Університетська шкала _____

Кількість балів: _____ ЄКТС _____

Члени комісії _____

(підпис)

(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

(підпис)

(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

(підпис)

(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

м. Житомир – 2022

ДОДАТОК 2
Зразок оформлення змісту

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. НАЗВА РОЗДІЛУ	6
1.1. Назва підрозділу	6
1.2. Назва підрозділу	10
Висновки до розділу 1	14
РОЗДІЛ 2. НАЗВА РОЗДІЛУ	15
2.1. Назва підрозділу	15
2.2. Назва підрозділу	19
Висновки до розділу 2	24
РОЗДІЛ 3. НАЗВА РОЗДІЛУ	25
3.1. Назва підрозділу	25
3.2. Назва підрозділу	30
Висновки до розділу 3	34
ВИСНОВКИ	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ	37
ДОДАТКИ	39

ЗМІСТ

(за матеріалами курсового дослідження Юлії Пилипчук, 2021 р.)

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ	6
1.1. Підходи до дослідження проблеми розвитку дітей із порушеннями мовлення у вітчизняній та зарубіжній психології та педагогіці	6
1.2. Психологічна характеристика дітей з порушеннями мовлення.....	11
Висновки до першого розділу.....	17
РОЗДІЛ 2. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ	18
2.1. Основні форми порушення мовлення та труднощі в розвитку дітей.....	18
2.2. Зміст та завдання психолого-педагогічного супроводу дітей з порушеннями мовлення.....	23
Висновки до другого розділу.....	27
РОЗДІЛ 3. СТРАТЕГІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ПСИХОЛОГО- ПЕДАГОГІЧНОЇ РОБОТИ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПОРУШЕННЯ МОВЛЕННЯ	28
3.1. Завдання корекційного навчання дітей молодшого шкільного віку з порушеннями мовлення.....	28
3.2. Напрями психолого-педагогічної роботи з дітьми, які мають порушення мовлення.....	31
Висновки до третього розділу ВИСНОВКИ.....	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ.....	37
ДОДАТКИ.....	40

ДОДАТОК 3
Зразок оформлення переліку умовних скорочень та символів

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

ООП	– особливі освітні потреби
ЗСО	– заклад середньої освіти
ІРЦ	– інклюзивно-ресурсний центр
ПМ	– порушення мовлення
РАС	– розлади аутичного спектру

ДОДАТОК 4
Зразок оформлення вступу
(за матеріалами курсового дослідження Юлії Пилипчук, 2021 р.)

ВСТУП

Актуальність дослідження. Нині досить актуальною є проблема порушення розвитку мовлення серед дітей, а зазвичай це зустрічається у молодшому шкільному віці.

Розлади мовлення можуть супроводжуватися іншими порушеннями у дітей, такими як порушення слухової сфери, когнітивної, фізичної. Адже мова є складною системою, яка складається з різних правил, знаків, символів, які згодом відтворюються мовленням. І саме тоді ми можемо спостерігати певні порушення чи відставання у розвитку дитини від її ровесників. Такі порушення мовлення в подальшому можуть призводити до проблем комунікації з оточуючими. Порушення мовлення також може негативно вплинути на розумовий розвиток дитини, на такі операції, як аналіз, класифікацію, узагальнення.

Порушення мовлення можуть призвести до серйозних ускладнень, якщо вчасно не звернути увагу та не почати працювати з дитиною.

Але перш ніж почати роботу з фахівцем, дитина повинна пройти фахове обстеження. Також розлади мовлення мають різні ступені тяжкості, які при роботі з дитиною фахівець (корекційний педагог, логопед) має враховувати. Адже кожна дитина особлива по своєму. Також безпосередній зв'язок у роботі з дитиною має співпраця фахівців з її батьками.

За І.М. Гилевичем, О.В. Защиринським, нам відомо про виникнення та вплив біологічних та соціально-психологічних чинників на розвиток мовлення. Було створено безліч форм, методів, засобів корекційної та виховної роботи з дітьми з розладами мовлення. Розробки та дослідження, які проводилися вітчизняними та зарубіжними (Л.С. Виготський, С.Д. Забрамна, Н.М. Заваденко, О.М. Леонтьєв, Р. Є. Левіна, М.С. Певзнер, Ю.В. Рібцун, В.В. Тарасун) розвинули розуміння проблеми роботи з дітьми з порушеннями

мовлення.

Соціальна та практична значимість аналізованої проблеми зумовили вибір теми дослідження: **«Особливості розвитку та психолого-педагогічного супроводу молодших школярів із порушеннями мовлення».**

Об'єкт дослідження: порушення мовлення у молодшому шкільному віці.

Предмет дослідження: специфіка психолого-педагогічного супроводу молодших школярів з порушеннями мовлення.

Мета дослідження: проаналізувати особливості розвитку та психолого-педагогічного супроводу молодших школярів з порушеннями мовлення.

Для досягнення мети дослідження та перевірки гіпотези було поставлено такі **завдання:**

1. Визначити основні теоретичні підходи до вивчення проблеми розвитку та психолого-педагогічного супроводу молодших школярів з порушеннями мовлення.
2. Проаналізувати основні форми порушення мовлення в дітей.
3. Розробити структуру програми психолого-педагогічного супроводу дітей із порушеннями мовлення.

Методологічними та теоретичними основами дослідження стали основні положення про психічний розвиток дітей у молодшому шкільному віці (Л.С. Виготський, О.М. Леонтьєв, А.Р. Лурія); основні теоретико-методологічні підходи до вивчення проблеми психолого-педагогічного супроводу дітей із порушеннями мовлення (Л.С. Виготський, Р.Є. Левіна, О.М. Гвоздьов).

Методи та організація дослідження: аналіз та узагальнення наукових літературних джерел; аналіз, класифікація, теоретичне моделювання.

Надійність і вірогідність дослідження: забезпечувалися узгодженістю між теоретичним аналізом проблеми та підходами до її дослідження, побудовою теоретичної моделі досліджуваного явища.

Наукова новизна та теоретичне значення дослідження:

- розширено теоретичні уявлення про проблему порушень мовлення у молодшому шкільному віці;
- уточнено теоретичний зміст понять «порушення мовлення», «психолого-педагогічний супровід», «стратегія організації психолого-педагогічної роботи з молодшими школярами, які мають порушення мовлення», «корекційне навчання для дітей із порушенням мовлення», «напрями психолого-педагогічної роботи із дітьми з порушенням мовлення».

Практичне значення: отримані результати теоретичного аналізу проблеми розвитку та психолого-педагогічного супроводу дітей із порушеннями мовлення можуть бути використані при складанні індивідуальної програми розвитку дітей із порушеннями мовлення.

Апробація роботи: результати курсової роботи були представлені на II Студентській конференції «Психічне здоров'я особистості: актуальні проблеми теорії і практики» (Житомир, 21 листопада, 2020 р.)

Структура та обсяг курсової роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та літератури, що нараховує найменувань. Загальний обсяг становить 44 сторінки друкованого тексту. Основний текст роботи – 32 сторінки.

ДОДАТОК 5

Кліше і звороти, рекомендовані для презентації результатів теоретичної частини дослідження

*Останнім часом дослідження з...;
Згідно з даними...;
Як показують новітні дослідження в галузі...;
У контексті сучасної парадигми досліджень...;
Сучасна психологія демонструє зростаючий інтерес до...;
При вивченні... значну увагу науковці приділяли...;
Подальший розвиток досліджень з...;
У світлі вищесказаного...;
Як уже зазначалося...;
На наш погляд...;
Необхідно зазначити, що...;
Відомо (загальновідомо), що...;
З огляду на...;
Встановлено, що...;
Відправною точкою... у визначенні... було...;
Поділяючи точку зору... ми вважаємо...;
Беручи до уваги...;
З іншого боку...;
Передусім...;
По-перше...;
Аналіз вербального вираження... свідчить про...;
Звернення до концепції...;
Уявлення про...;
Когнітивний (комунікативний, антропоцентричний) підхід до
вивчення...;
Як стверджує...;
У більшості праць...;
Специфіка... полягає в...;
Незважаючи на...;
Поштовхом для створення...;
При цьому... тощо.*

ДОДАТОК 6

Кліше і звороти, рекомендовані для презентації результатів практичної частини дослідження

*У нашій роботі...;
Наступний приклад являє собою...;
Таким чином, виконаний аналіз доводить, що...;
Загалом проведене дослідження дає можливість стверджувати, що...;
У ході дослідження було проаналізовано...;
Результати роботи дають підстави вважати, що...;
У центрі нашої уваги...;
У процесі дослідження виникла необхідність...;
Нами встановлено...;
У результаті дослідження було виявлено...;
Як показало наше дослідження...;
Як свідчать результати аналізу...;
Аналіз мовного матеріалу показав...;
Застосування... методу (аналізу) дало змогу встановити...;
Механізм відтворення...;
Аналіз мовних засобів... показав...;
Керуючись принципом... тощо.*

ДОДАТОК 7

Зразок оформлення бібліографії

Під час складання списку використаних джерел та літератури необхідно дотримуватися правил оформлення бібліографічного опису джерел (ДСТУ 8302:2015, наказ МОН № 40 від 12.01.2017 р.)

Зразки оформлення бібліографії використаних джерел представлено у таблиці:

Книги одного, двох або трьох авторів	1. Горбунова В.В. Психологія командотворення: Ціннісно-рольовий підхід до формування та розвитку команд: монографія. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. 380 с. 2. Кириченко В.В. Особистість у сучасному інформаційному суспільстві: монографія. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2020. 245 с. 3. Котлова Л.О., Котловий С.А. Формування соціального досвіду безконфліктної поведінки в учнів професійного ліцею: монографія. Житомир: Вид-во ЖДУ імені І. Франка, 2018. 273 с. 4. Мазяр О. В. Особистісний дисонанс: системний аналіз: монографія. Житомир: Видавець О.О. Євенок, 2020. 332 с.
Навчальні посібники	1. Мазяр О.В., Кириченко В.В. Психологія праці: модульний курс: навчальний посібник для студентів вищ. навч. закл. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. 189 с. 2. Психологія особистості: навчальний посібник / Заброцький М.М., Савиченко О.М., Тичина І.М. / за заг. ред. М.М. Заброцького. 5-те вид. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. 277 с.
Книги під назвою (без автора за редакцією)	1. Професійно-орієнтовані завдання з психології: навчальний посібник / за ред. О.Л. Музики. 3-тє вид., перероб. і доп. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. 566 с. 2. Психологічні дослідження: наукові праці викладачів та студентів соціально-психологічного факультету. Випуск 12. / за ред. Дем'янчук Ю.Ю., Портницької Н.Ф., Тичини

	І.М. Житомир: Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2021. 116 с. 3. Актуальні проблеми особистісного зростання: Збірник наукових праць за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (м. Житомир, 13 травня 2021 р.) / Ред. колегія: Л.О. Котлова, Г.В. Пирог / М-во освіти і науки України, Житомирський державний університет імені Івана Франка, соц.-псих. факультет. Житомир: Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2021. 210 с.
Дисертації	1. Горбунова В.В. Психологія командотворення: ціннісно-рольова парадигма: дис. ... д-ра псих. наук: 19.00.05. Київ, 2014. 474 с. 2. Портницька Н.Ф. Наслідування як психологічний механізм розвитку творчих здібностей у дошкільному віці: дис... канд. психол. наук: 19.00.07. Житомир, 2007. 227 с.
Автореферати дисертацій	1. Мазяр О. В. Генезис і динаміка дисонансів особистості: системний підхід : автореф. дис. ... докт. псих. наук : 19.00.01 / Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України. Київ, 2021. 44 с.
Електронні ресурси	1. Гавриловська К.П. Литвак О.Й. Мотиви вибору професії студентами хелперських спеціальностей. <i>Теорія і практика сучасної психології</i>. 2019. Т. 1, № 3. С. 108-113. URL: http://www.tpsp-journal.kpu.zp.ua/archive/4_2019/part_1/22.pdf (дата звернення: 13.12.2021). 2. Котлова Л.О. Структура моральної самосвідомості особистості. <i>Науковий часопис Національного педагогічного університету імені Михайла Петровича Драгоманова. Серія 12, Психологічні науки</i>. 2020. Вип. 9 (54). С. 89-97. URL: http://eprints.zu.edu.ua/id/eprint/30770 (дата звернення: 13.12.2021). 3. Котлова Л.О., Тичина І.М., Дранківська А.П. Особливості психологічного благополуччя особистості з різними захисними механізмами. <i>Вчені Записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Психологія</i>. 2021. 32 (71), № 1. С. 45-50. URL: http://psych.vernadskyjournals.in.ua/32-71-1-ua (дата звернення: 13.12.2021).

Розділ книги	1. Гавриловська К.П., Кириченко В.В., Фальковська Л.М. Репрезентація у масовій психіці образу осіб з інвалідністю: методологічні засади дослідження. <i>Актуальні проблеми психології: Збірник наукових праць Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України</i>. 2019. Т. XII. Психологія творчості, вип. 26. С. 75-86. 2. Портницька Н.Ф., Портницька А.А., Савиченко О.М. Психологічне благополуччя дівчат: фактори віку та соціальної активності. <i>Актуальні проблеми психології: Збірник наукових праць Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України</i>. 2019. Т. 6. Психологія обдарованості, вип. 16. С. 215-221.
Статті з журналів та періодичних збірників	1. Гавриловська К.П., Базиліук І.І. Образ самотньої матері у свідомості осіб із різними соціальними статусами. <i>Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Психологічні науки</i>. 2018. Вип. 3, Т. 2. С. 133-139. 2. Загурська І.С., Фальковська Л.М., Дем'янчук Ю.Ю. Рефлексія тригерів гніву в підлітковому віці. <i>Теорія і практика сучасної психології</i>. 2020. Т.2, Випуск 1. С.18-23. 3. Кириченко В.В. Психологічний аналіз толерантності особистості до невизначеності у сучасному інформаційному суспільстві. <i>Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Психологічні науки»</i>. 2020. Вип. 1. С. 113-118. 4. Котлова Л.О., Тичина І.М., Прокудіна В.В. Образ «чоловіка» і «жінки» у свідомості особистості різного віку (крос-культурне дослідження). <i>Проблеми сучасної психології</i>. 2021. №1 (20). С. 83-90. 5. Мазяр О.В., Недзельська Л.В. Дослідження емоційного профілю прив'язаності. <i>Габітус</i>. 2021. Випуск 21. С. 155–159. 6. Пирог Г.В., Шикирава Н.М. Особливості емпатії на різних етапах професійного становлення практичних психологів системи освіти. <i>Науковий часопис національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 12, Психологічні науки</i>. 2020. Вип. 10 (55). С. 87-99. 7. Портницька Н.Ф., Савиченко О.М. Стигматизація проблем психічного здоров'я в українському та польському освітньому просторі. <i>Українська полоністика</i>. 2018. Вип. 15. С. 174-184.

	8. Klymchuk V.O., Gorbunova V.V. Prevalence of the PTSD Symptoms among Ukrainian children: a brief report on the research findings. <i>Проблеми політичної психології</i>. 2017. Вип. 6 (20). С. 162–170.
Матеріали конференцій	1. Дем'янчук Ю.Ю. Використання сторітелінгу (storytelling) у консультативній практиці. <i>Сучасні тренінгові технології для розвитку особистості: еко-тренінг: тези доп. VI Всеукраїн. наук.-практ. конф. (Умань, 8-9 квітня 2021 р.)</i>. [відп. ред. В. Л. Зливков, Н. А. Харченко, С.О. Лукомська]. Умань; Київ, 2021. С. 24-27. 2. Портницька Н.Ф., Загурська І.С., Тичина І.М. Сприймання дітей з особливими освітніми потребами педагогічними працівниками: теоретичний огляд. <i>Вісник Науково-дослідної лабораторії інклюзивної педагогіки. Спеціальна та інклюзивна освіта: теорія, методика, практика: матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю. (Умань, 10-11 квітня 2020 р.)</i>. Умань: ВПЦ «Візаві», 2020. Вип. VI. С. 197-201. 3. Пирог Г.В. Теоретичний огляд соціально-психологічних особливостей користувачів соціальних мереж. <i>Актуальні проблеми особистісного зростання: Збірник наукових праць за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (м. Житомир, 13 травня 2021 р.)</i> / Ред. колегія: Л. О. Котлова, Г. В. Пирог / М-во освіти і науки України, Житомирський державний університет імені Івана Франка, соц.-псих. факультет. Житомир, Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2021. С. 70-72. 4. Шикирава Н.М. Особливості професійної емпатії в професійній діяльності практичного психолога. <i>Актуальні проблеми особистісного зростання: Збірник наукових праць за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції. (м. Житомир, 13 травня 2021 р.)</i> / Ред. колегія: Л. О. Котлова, Г. В. Пирог / М-во освіти і науки України, Житомирський державний університет імені Івана Франка, соц.-псих. факультет. Житомир, Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2021. С. 174-176.

ДОДАТОК 8

ВІДГУК на курсову роботу

здобувача вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальності 016 Спеціальна освіта, спеціалізації 016.01 логопедія
освітньої програми Спеціальна освіта (логопедія)

_____ групи денної / заочної форми навчання,
соціально-психологічного факультету
Житомирського державного університету імені Івана Франка
на тему: « _____ »

з _____
(назва курсової роботи, відповідно до навчального плану)

_____ (прізвище, ім'я, по батькові здобувача вищої освіти)

Реєстраційний № _____ Дата здачі _____ 20__ року

*Обґрунтованість актуальності та новизни обраної теми, повнота
визначення мети і завдань дослідження, спрямованість роботи на практичне
застосування вивченого теоретичного матеріалу*

*Науково-теоретичний рівень змісту роботи, ступінь досягнення
поставлених завдань у висновках*

*Ступінь самостійності проведеного дослідження, оригінальність
наукового тексту* _____

*Дотримання норм оформлення роботи, наукового стилю викладення
матеріалу* _____

Рекомендована оцінка:

За університетською шкалою _____

Кількість балів за 100 бальною шкалою _____ ЄКТС _____

Висновок: _____
(курсова робота рекомендована/ не рекомендована до захисту)

Науковий керівник: _____
(підпис) (Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

ДОДАТОК 9

Акт

перевірки на унікальність тексту курсової роботи здобувача вищої освіти проведений керівником

Відповідно до даних програми файл
(«_____»,
автор: _____)
містить _____ унікального тексту.

Перевірку здійснив: _____

(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

Дата перевірки: «__» _____ 20__ р.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Артемчук Г.І. Курило В.М., Кочерган М.П. Методика організації науково-дослідної роботи. Київ: Форум, 2000. 271 с.
2. Музика О.Л. Курсові роботи з психології: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. 3-ге вид., перероб. і доп. Київ: Вид-во Освіта України, 2009. 104 с.
3. Онуфрієнко Г.С. Науковий стиль української мови: Навч. посібник. Київ: «Центр навчальної літератури», 2006. С. 174-184; 244-254; 263-266.
4. Освітньо-професійна програма «Спеціальна освіта (логопедія)» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. Житомир. ЖДУ імені Івана Франка. 2021. URL: <https://eportfolio.zu.edu.ua/op/40/bachelor/> (дата звернення: 10.12.2021)
5. Положення про курсову роботу здобувачів вищої освіти Житомирського державного університету імені Івана Франка. 2021. URL: https://zu.edu.ua/offic/pro_kursovu.pdf (дата звернення: 29.11.2021)
6. Правила оформлення бібліографічного опису джерел (ДСТУ 8302:2015, наказ МОН № 40 від 12.01.2017 р.).
7. Стандарт вищої освіти України із галузі знань 01 Освіта/Педагогіка спеціальності 016 Спеціальна освіта. 2020. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2021/07/28/016-Spets.osvita-bakalavr.28.07.pdf> (дата звернення: 01.12.2021)

НОТАТКИ